

sin Kritik af, at det ikke er lykkedes at faa sat Lønbestemmelser ind i Lovforslaget. Det ærede Medlem lod sig henrive til at betegne den Fremgangsmaade, der her er fulgt, som ganske absurd. Det kan det ærede Medlem have Lov til at mene; men det er dog ikke mere absurd, end at det har kunnet samle samtlige Rigsdagspartier om sig. Og nu nærer jeg ganske vist ikke nogen Tvivl om, at paa mange Omraader skinner det ærede Medlems Sol igennem den Taage, som Rigsdagsintelligensen i Almindelighed befinder sig i, men at det ærede Medlem skulde besidde en ganske særlig Indsigt paa disse Omraader, som kan give ham Berettigelse til at forme en Kritik i saa stærke Ord, som man her har tilladt sig, det vil jeg dog ikke paa Forhaand betragte som givet. Det ærede Medlem savner altsaa denne Bestemmelse. Jeg har ved Sagens første Behandling tilladt mig at sige, at der her er Tale om Udførelsen af Arbejder, som udføres til Fordel for Enkeltmand, og som er af en ganske særlig produktiv Karakter; og saa er det en selvsagt Ting, at de Lønninger, der skal betaales de ved disse Arbejder beskæftigede Arbejdere, skal være de paa Egnen gængse Lønninger for saadant Arbejde. For yderligere at slaa dette fast har jeg lovet at udsende en Rundskrivelse til Kommunalbestyrelserne, for at de ved eventuelle Klager fra Arbejdere, som ikke ønsker at tage Beskæftigelse ved disse Grundforbedringsarbejder paa de tilbudte Vilkaar, kan være fuldt orienteret om, ud fra hvilke Betragtninger saadanne Klager skal bedømmes. Jeg kan ikke med min bedste Villie faa Øje paa, at der skulde være noget lovt teknisk i Vejen for at følge den Fremgangsmaade, som angives i Instruksen for den Institution, som skal bedømme Klagerne, saaledes at denne kan være fuldt vidende om, ud fra hvilken Betragtning saadanne Klager skal bedømmes.

Det ærede Medlem spurgte: Hvem anviser Arbejderne? Ja, dertil har vi Arbejdsanvisningskontorerne spredt udover Landet. Og saa maa det ærede Medlem ikke glemme, at der her er Tale om Udførelse af Arbejder ude omkring i Landkommunerne, og der ligger Forholdene med Hensyn til, hvilke Personer der er arbejdsløse, og hvem der er egnet til at finde Beskæftigelse ved saadanne Arbejder, ganske gennemskueligt, saa det ærede Medlem skal ikke lade sin Sindslige vægt forstyrre ved Overvejelser af, hvorledes dette Spørgsmaal skal besvares.

Det ærede Medlem spurgte videre: Hvem af de arbejdsløse skal anvises? Ja, der stoler jeg paa Arbejdsanvisningskontor-

bestyrelsernes Indsigt i de Spørgsmaal, man her har med at gøre, og jeg gaar ud fra som en ganske selvfølgelig Ting, at hvor man kan vælge imellem flere arbejdsløse til Beskæftigelse ved saadanne Arbejder, søger man først og fremmest at anbringe dem, som tidligere har været beskæftiget ved det paagældende eller lignende Arbejder og derfor maa anses for bedst egnede til at udføre det.

Yderligere spurgte det ærede Medlem: Er Retten til at faa Planer udarbejdet afhængig af, om arbejdsløse skal udføre Arbejdet? Det ærede Medlem synes at mene, at enhver Grundejer, som overhovedet ønskede Grundforbedring udført, selv om han havde i Sinde at udføre Arbejdet med sine faste Folk, blot kunde henvende sig til Hedeselskabet gennem disse Amtsudvalg for at faa disse Arbejder gratis planlagt. Her er det ærede Medlem paa Vildspor. Den Foranstaltning, vi beskæftiger os med, er en Arbejdsløshedsforanstaltning; og gennem den Forhandling, som den vedkommende Lodsejer kommer til at føre med Amtsudvalget eller med Repræsentanter for Amtsudvalget og med Hedeselskabet, vil han jo, før disse Planer tilvejrbringes, være paa det rene med, under hvilke Vilkaar med Hensyn til Antagelse af Arbejdere saadanne Grundforbedringsarbejder maa tænkes iværksat, hvis han vil nyde de Fordele, som denne Lov og Amtsudvalgets Virksomhed vil give. Dette Forhold ligger i det hele taget saa simpelt ude over Landet, at det ærede Medlem kan være fuldt betrygget med Hensyn til, at de Arbejder, der vil blive sat i Gang til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, vil komme til at virke efter deres Hensigt; den hele Ordning af Sagen ude over Landet vil ingen som helst Vanskeligheder volde.

I øvrigt vil jeg slutte med at sige, at jeg tror, at en Genoptagelse af Debatten fra første Behandling af Sagen her i dette høje Ting, selv om det ærede Medlem aldrig saa meget ønsker en saadan Genoptagelse, ganske afgjort ikke vil tjene nogen som helst Interesse, og jeg skal derfor ud over de Bemærkninger, jeg har fremsat, ikke tjene det ærede Medlem i at deltage i en saadan Debat.

Holstein: Naar jeg udtalte, at Formuleringen af dette Lovforslags § 4 var absurd, mener jeg kun dette i rent lovt teknisk, om jeg saa maa sige, juridisk Henseende, men ikke i og for sig med Hensyn til Realiteten. Jeg tror heller ikke, at Lovens Gennemførelse praktisk vil volde saa store Vanskeligheder, som i og for sig kunde tænkes.